

Eylül Rab Şahit

— Ahmet Yağız · 12 Eylül 2013

Eylül Rab Şahit

Gün vurgunu saçların, eylülde de kızıldı!
Yufka yüreğe Elif, doğar iken yazıldı.

Ilıkça bir esinti, yalarken yanağımı!
Yağar gamlar hüznler, sarar göz çanağımı.

Saf ve masum çocukken, iki Eylül tanıdım.
Çocuksu yüreğimle, ikisine, can idim.

Fısıldarken kulağa, yüreğimde ki Eylül!
Sevdalara dokunan, fikirlerimiz behlül.

"Söylesene be Eylül!" Neydi bizim şarkımız?
Kapılıp rüzgârlara, döner iken çarkımız!

Soğuk bedenimizin, sıcak kurşunu Eylül!
Ülkü adlı geline; bakarken, gözüm melül!

Kimler vuruldu yine, karanlık da dün gece?
Gözyaşıyla beraber, ağıtlar hece, hece!

Vurulup şakağımdan, dökülürken kanlı ter!
İnsan denen mahlûkat, kesilir her an panter.

"Söylesene be eylül!" Neydi bizim derdimiz?
Ülkü denilen yolda, can verdi, çok ferdimiz.

Bugün de gider mi ki, ölüme, canlarımız?
İdama gülümserdi, körpe fidanlarımız.

Nikâhımız kıyıldı, senle Eylül! Rab şahit.
Nebi müjdecî oldu, yaptık cennetle ahit

Allah'a bir söz verdik, dönülür mü bu yoldan.
"Kızıl Elma" düş değil, ulaşırız her koldan.

Ülküydü dilimizde, her dem Kelimetullah.
Kahpe eylülle geldik, şefaaf Resülullah.

Ahmet Yağız ALTUNEL

12 Eylül 2013 – Seydişehir / Konya